

1960

2025

SV REAL SRANANG

JUBILEUM UITGAVE

founded in 1960

Inhoudsopgave

- 1 Voorwoord van de voorzitter
- 2 De oprichting van Real Sranang
- 3 Toelating tot de competitie
- 4 Huisvesting
- 5 Sportieve successen
- 6 Buitenlandse trips
- 7 Overzicht van voorzitters
- 8 Tijdlijn Real Sranang
- 9 Huidig bestuur

01. ●●●

Voorwoord van de voorzitter

Beste leden, familie en vrienden van Real Sranang,

Op 1 Juni 2025 vieren wij het 65-jarig bestaan van onze prachtige vereniging. Een mijlpaal die uitnodigt tot reflectie: Waar komen we vandaan, en waar gaan we naartoe? De geschiedenis laat ik met trots over aan de kenners in dit boek, maar over de toekomst neem ik graag het woord.

In april 2019 bestond Real Sranang uit drie veteranenteams. In juni 2025 telt onze vereniging inmiddels:

- twee herenseniorenteams
- één vrouwenteam
- één zaalvoetbalteam
- drie veteranenteams
- én maar liefst elf jeugdteams van 6 tot 15 jaar

Deze groei is het resultaat van keihard werken op alle lagen van de vereniging. Zelfs de coronaperiode wist ons niet te stoppen. En we gaan door.

Onze hoofdmacht – Real Sranang Zaterdag 1 – is onlangs kampioen geworden in de 4e klasse. De aantrekkingskracht van de club is zo sterk dat oud-profs zich melden om het Real-shirt te dragen. De zonen keren terug naar hun familieclub. Vanuit onze jeugdafdeling nadert ook het Onder 16-team het niveau waarmee we in de toekomst eigen spelers willen opleiden voor onze selectie. Binnen vijf jaar willen wij een stabiele 1e-klasser zijn.

Bij de vrouwen bouwen we net zo gedreven aan de toekomst. Een stabiel team staat klaar om volgend seizoen de stap naar de 1e klasse te zetten, met als einddoel: de hoofdklasse. Binnen enkele jaren starten we ook met meidenvoetbal.

●●●

01. ● ● ●

Ook het zaalvoetbalteam is ambitieus en staat op het punt promotie naar de 1e divisie af te dwingen. Sinds hun komst van Voorland in 2020 voelen zij zich thuis bij Real Sranang. Waar dit eindigt weten we niet, maar de wil om hoog te spelen – en daar te blijven – typeert onze club.

Onze veteranenteams presteren al jarenlang op het hoogste niveau en strijden steevast om de prijzen. Wat vooral opvalt, is de onderlinge verbondenheid. Spelers staan altijd voor elkaar klaar, en dat illustreert het familiegevoel dat zo kenmerkend is voor Real Sranang.

Onze jeugdafdeling blijft groeien. We hebben gekozen voor teams met vaste trainers – een zoektocht die niet eenvoudig was, maar waarvan we nu volop de vruchten plukken. Al drie jaar vertrekken er jeugdspelers naar BVO's, waaronder Ajax en Feyenoord. Kwaliteit staat voorop, net als goede communicatie met ouders. Want bij Real Sranang geldt: Samen bereiken we meer. Het is prachtig om op zaterdag te zien hoe kinderen na hun wedstrijden bij de club blijven spelen, terwijl hun ouders boodschappen doen.

De sociale controle is voelbaar, het familiegevoel zichtbaar.

De toekomst van Real Sranang oogt zonnig. Maar dat vraagt wel om gezamenlijke inzet. We moeten blijven waken over onze kernwaarden. Laten we onze gastvrijheid blijven koesteren en ervoor zorgen dat het familiegevoel in elke vezel van de club voelbaar blijft – voor iedereen.

Tot slot wil ik al onze vrijwilligers en scheidsrechters uit het diepst van mijn hart bedanken voor hun jarenlange inzet. Jullie zijn het kloppend hart van deze vereniging. Ik hoop dat jullie je gezien, gewaardeerd en gesteund voelen door alle leden, familie en vrienden van Real Sranang.

Namens het bestuur: gefeliciteerd met het 65-jarig jubileum van onze trotse vereniging!

Jerrrel Linger

02. ●●●

De oprichting van Real Sranang

Since 1960

Aan het einde van de jaren '50 speelde een elftal bestaande uit spelers van Surinaamse afkomst, die zich kort daarvoor in Nederland hadden gevestigd, een wedstrijd tegen derdeklasser DWV uit Amsterdam. Deze wedstrijd kwam tot stand nadat Dipo Bruma, die later de eerste voorzitter van SV Real Sranang zou worden, op zijn werk werd benaderd door een Nederlandse collega. Die vroeg hem of hij een team van Surinaamse spelers kon samenstellen om het op te nemen tegen DWV.

De uitnodiging werd met enthousiasme aanvaard. Bruma schakelde vrienden en kennissen in, en zo werd een elftal samengesteld. Er volgde een degelijke voorbereiding in het Amsterdamse Bos. De wedstrijd trok een groot publiek en het werd een sportieve en spannende ontmoeting. Het elftal, dat als "Suriname" werd aangeduid, won met 3–2.

Gesterkt door dit succes volgde een tweede wedstrijd, ditmaal tegen De Spartaan. Deze eindigde in een 2–2 gelijkspel. De spelers die aan deze eerste wedstrijden hadden deelgenomen, begonnen andere Surinaamse voetballers te benaderen met de vraag of zij interesse hadden om deel te nemen aan een op te richten vereniging met uitsluitend Surinaamse spelers. Daarbij werd ook geïnformeerd naar hun ervaringen binnen Nederlandse clubs. Die bleken overwegend negatief: men voelde zich er vaak niet thuis en er werd een type voetbal gespeeld — "lange halen, gauw thuis" — waarin de doorgaans technisch begaafde Surinaamse spelers zich niet konden vinden.

Geleidelijk groeide het besef en het verlangen om een eigen vereniging op te richten. Een vereniging waar men zich welkom voelde en waar technisch voetbal centraal zou staan.

02. ●●●

Op 1 juni 1960 vond de oprichtingsvergadering plaats in het huis van Daisy Liong A Kong. Aanwezig waren: D. Liong A Kong, A. Bruma, E. Lafour, W. IJzer, E. Uiterloo, R. Hiemcke en L. Leeflang. Op voorstel van Daisy Liong A Kong werd besloten de vereniging "Real Sranang" te noemen — een verwijzing naar het succesvolle Real Madrid, dat toen al vijf Europa Cups voor landskampioenen had gewonnen.

De heer L. Leeflang werd aangesteld als trainer en er werd afgesproken om op zaterdag en zondag te trainen in het Amsterdamse Bos.

In een volgende vergadering werden de clubkleuren, het tenue en de vlag vastgesteld. Het tenue bestond uit een wit shirt met een groene sjerp, een wit broekje en groen-wit geringde kousen. Zowel het tenue als de vlag werden ontworpen door Eddy Lafour.

Om de motivatie en teamgeest te behouden, besloot men vriendschappelijke wedstrijden te spelen tegen bestaande verenigingen. De eerste wedstrijd tegen een club uit Zeist — uitkomend in de tweede divisie — eindigde in een verrassend 2-2 gelijkspel. De kranten berichtten lovend over het attractieve spel van de Surinamers. Real Sranang kreeg de smaak te pakken. De volgende wedstrijd was tegen een militair elftal dat goed presteerde tegen eerste- en tweedeklasser teams. Ook deze wedstrijd eindigde spectaculair: 4-4.

Een tegenslag: 'wild voetbal'

Niet lang daarna brak een moeilijke periode aan. De KNVB kreeg lucht van de wedstrijden die Real Sranang, zonder bij de bond aangesloten te zijn, speelde tegen officiële clubs. De bond bestempelde dit als "wild voetbal" en waarschuwde verenigingen dat het spelen tegen niet-aangesloten clubs verboden was.

02. ●●●

Clubs die dit verbod negeerden, riskeerden boetes of uitsluiting van de competitie. Gevolg: geen enkele club wilde het risico lopen, en Real Sranang belandde in een wedstrijdloze periode waarin alleen nog getraind kon worden in het Amsterdamse Bos.

Aansluiting bij de KNVB

Om aan de competitie te mogen deelnemen, moest Real Sranang aan diverse eisen van de KNVB voldoen. De vereniging diende:

- a. Minstens 100 betalende leden te hebben
- b. Te beschikken over een voetbalveld
- c. Statuten te hebben met koninklijke goedkeuring

Hoewel deze eisen pittig waren, liet het bestuur zich niet ontmoedigen. Er werd een wervingsactie op touw gezet om het ledenaantal op te krikken, er werd gewerkt aan de statuten en een verzoek voor een voetbalveld werd ingediend. De KNVB wees dit verzoek echter af, aangezien Real nog geen lid was. De koninklijke goedkeuring van de statuten liet bovendien op zich wachten.

Het geduld en de volharding van het bestuur werden uiteindelijk beloond: in 1962 werd Real Sranang toegelaten als lid van de KNVB. Tegelijkertijd kreeg de vereniging de mogelijkheid om onderhuur af te sluiten bij sportvereniging Osdorp op het nieuwe sportpark Sloten.

Het bestuur vroeg om toelating tot een hogere klasse, aangezien men vond dat het niveau van het team dat rechtvaardigde. Opmerkelijk genoeg kreeg dit verzoek steun van diverse Nederlandse clubs, die vonden dat Real te sterk zou zijn voor de laagste klasse. De KNVB hield echter vast aan de formele regels en liet geen uitzondering toe. Real Sranang moest daarom starten in de derde klasse van de zaterdagafdeling van de Amsterdamse Voetbalbond (AVB).

02. ●●●

De eerste bestuursleden

Na toelating tot de competitie werd een bestuur gevormd dat bestond uit:

- O. Clemens – voorzitter
- A. Bruma – vicevoorzitter
- S. Biervliet – secretaris
- E.R. Sluer – wedstrijdsecretaris
- M. Claver – eerste penningmeester
- A. Sluer – tweede penningmeester
- F. Tjoe Ny – commissaris
- E. Uiterloo – commissaris
-

Tegelijk met de toetreding tot de bond nam trainer Leeftlang afscheid van de vereniging wegens remigratie naar Suriname. Zijn plaats werd ingenomen door Herman Rijkaard, die Real Sranang kwam versterken als trainer-speler.

03. ●●●

Toelating tot de competitie

In het seizoen 1962/1963 nam Real Sranang voor het eerst deel aan de competitie. Gestart in de derde klasse van de Amsterdamse Voetbalbond (AVB), kende het eerste seizoen direct een overweldigend succes. Uitslagen van 15–0 in het voordeel van Real waren geen uitzondering. Geen enkele tegenstander wist minder dan tien tegentreffers te incasseren. Een tegendoelpunt werd door de tegenpartij al als een overwinning gevierd.

Reeds in november 1962 werd het kampioenschap — ongeslagen en met een doelsaldo van ruim boven de honderd doelpunten — behaald.

Met dit indrukwekkende debuut op zak, benaderde het bestuur de KNVB met het verzoek om Real in het seizoen 1963/1964 in te delen in de derde klasse van de zondagafdeling. De bond ging hiermee akkoord. Omdat de faciliteiten bij sportvereniging Osdorp ontoereikend waren, zegde het bestuur de samenwerking met Osdorp op en ging in onderhuur bij DEVO '58, eveneens gevestigd op sportpark Sloten.

De sportieve prestaties leidden tot een toestroom van nieuwe spelers, waardoor Real het nieuwe seizoen met drie elftallen van start kon gaan.

03. ●●●

De eerste jaren reeg Real Sranang de kampioenschappen aaneen:

- In het seizoen 1962/1963 werd het kampioenschap in de derde klasse van de zaterdag-AVB behaald.
- In het seizoen 1963/1964, spelend op eigen verzoek in de derde klasse van de zondagafdeling, werd opnieuw het kampioenschap binnengehaald, wat promotie naar de tweede klasse van de AVB-zondag betekende.
- Ook in het seizoen 1964/1965 werd de titel gepakt, ditmaal in de tweede klasse.
- Het kampioenschap van de eerste klasse AVB volgde in het seizoen 1965/1966.

Als gevolg hiervan moest Real beslissingswedstrijden spelen tegen TDW Centrum (later FC Amstelland) om het algeheel kampioenschap van de zondagafdeling te bepalen. De eerste wedstrijd werd met 1–2 verloren; de tweede eindigde in een 2–2 gelijkspel. Vermeldenswaard is dat de thuiswedstrijd van Real werd bijgewoond door de toenmalige premier van Suriname, de heer J.A. Pengel.

Omdat Real nu kampioen was geworden in alle klassen van de AVB, promoveerde de club naar de vierde klasse van de KNVB. De eerste jaren op dat niveau verliepen redelijk succesvol.

Real had wellicht nog beter gepresteerd, ware het niet dat de opheffing van de tweede divisie in het betaald voetbal ertoe leidde dat veel voormalige profclubs terugkeerden naar de amateurgelederen. Clubs als Rood Wit A, DWS, Blauw Wit, DRC en vele anderen moesten opnieuw beginnen — in de vierde klasse van de AVB. De competitie werd hierdoor aanzienlijk zwaarder.

Hoewel Real in staat was bijna een compleet Surinaams nationaal elftal op de been te brengen, bleek dat uiteindelijk niet voldoende om het hoofd te bieden aan de toegenomen weerstand.

03. ●●●

In die periode begon ook het gemis van een eigen accommodatie met passende faciliteiten zwaar te wegen. Daarnaast leek er sprake van een zekere verzadiging binnen de vereniging: de resultaten liepen terug, de tegenstand werd sterker en het publiek — gewend aan kampioenschappen — had moeite om te accepteren dat hun favoriete team een stap terug moest doen.

Na een verblijf van zes jaar in de vierde klasse van de KNVB degradeerde het eerste elftal in het seizoen 1973/1974 terug naar de rangen van de AVB.

Huisvesting

Het ontbreken van een eigen accommodatie werd als een groot gemis ervaren. Real beschikte al over een behoorlijke aanhang, maar zonder clubhuis was het lastig om een echte verenigings sfeer op te bouwen. Spelers verzamelden zich regelmatig bij Café Para aan de Martelaarsgracht in Amsterdam, waar ook na de wedstrijd werd nagepraat onder het genot van een drankje.

Sportpark De Melkweg

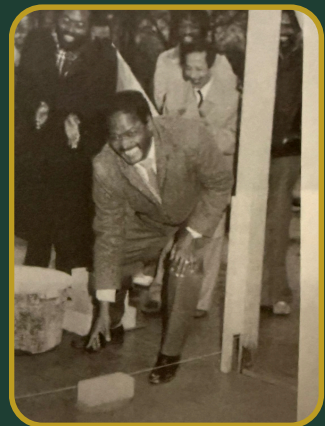
Begin jaren '70 kreeg Real de beschikking over eigen velden op Sportpark De Melkweg in Amsterdam-Noord. Er was nog geen clubhuis, maar twee noodkleedlokalen werden omgebouwd tot kantine en kleedruimten. Deze eenvoudige behuizing, zonder warm water, stond bekend als "De Ark van Noah".

Toch bracht deze fase een opleving: het ledental groeide, er kwamen meer elftallen, en ook het publiek wist de weg naar De Melkweg goed te vinden.

Bereikbaarheid met het openbaar vervoer werden vaak genoemd als obstakels.

Het Nieuw clubhuis en bloeiperiode

In de zomer van 1983 werd een gloednieuw clubhuis feestelijk in gebruik genomen. Dankzij zelfwerkzaamheid van de leden werd een belangrijk deel van de bouw gerealiseerd. Deze mijlpaal luidde een nieuwe bloeiperiode in. In het seizoen 1983/1984 volgde een sportief hoogtepunt: in een beslissingswedstrijd om het kampioenschap in de vierde klasse KNVB werd buurvereniging TOB overtuigend verslagen, wat promotie naar de derde klasse betekende.

04. ●●●

Real kende een mooie tijd op De Melkweg. Trots op het nieuwe clubhuis en de prachtige velden, groeide het ledenaantal. Tegelijkertijd werd echter duidelijk dat de locatie in Amsterdam-Noord niet ideaal was. De club beschikte wel over meerdere senioren- en veteranenteams, maar jeugdteams en vrouwenvoetbal kwamen moeilijk van de grond. Nieuwe leden aantrekken bleek lastig; de afstand tot de Bijlmer en de beperkte bereikbaarheid met het openbaar vervoer werden vaak genoemd als obstakels.

Verhuizing naar Sportpark Middenmeer

Vrij onverwacht ontving Real een voorstel van de gemeente Amsterdam en het COA (Centraal Orgaan opvang Asielzoekers) om te verhuizen, zodat op De Melkweg ruimte kon worden gemaakt voor een asielzoekerscentrum. Het bestuur zag nieuwe kansen en in de zomer van 2001 verhuisde Real naar Sportpark Middenmeer.

De verhuizing luidde opnieuw een bloeiperiode in. Middenmeer was beter bereikbaar met het openbaar vervoer, en het ledenaantal groeide opnieuw. Ook het activiteitenaanbod breidde zich uit: met jeugdteams, meisjes- en damesvoetbal, en vaste activiteiten zoals:

- Donderdagavond: Troefcall met de Troefcallvereniging Real Sranang
- Woensdag: ontmoetingen van oud-leden onder de naam "Stongfutu"
- Jaarlijkse evenementen zoals het Alfons Gemerts jeugd- en veteranentoernooi (Hemelvaartsdag), het Classics veteranentoernooi (Pinksteren) en toernooien met jonge profspelers
- De oudejaarsparty (31 december) en het koningsbal (26 april)
- De "Bigisma Dei" in november voor ouderen

Deze activiteiten zijn stuk voor stuk goed bezocht. Real is inmiddels niet alleen een begrip in het amateurvoetbal, maar ook binnen de eigen gemeenschap.

Missie en visie

Bij het vijftigjarig bestaan formuleerde Real Sranang haar missie en visie opnieuw.

Missie: Sportvereniging Real Sranang bestaat sinds 1960, met voetbal als voornaamste activiteit, en voorziet van oudsher in een sociale behoefte binnen met name de Surinaamse gemeenschap. Dankzij de gastvrijheid van deze gemeenschap en het multiculturele karakter van Amsterdam is de club toegankelijk voor iedereen die normen en waarden (fair play) belangrijk vindt. Bestuur en leden streven naar sociale betrokkenheid binnen stadsdeel Oost-Watergraafsmeer als voorwaarde voor het leveren van een positieve bijdrage aan het welzijn en de levenskwaliteit van bewoners binnen en buiten dit stadsdeel.

Visie: Sportvereniging Real Sranang bevordert de lichamelijke, geestelijke en maatschappelijke gesteldheid van jongens, meisjes, mannen, vrouwen en ouderen — van zowel allochtone als autochtone afkomst — in stadsdeel Oost-Watergraafsmeer.

Doelstelling: De vereniging wil dit realiseren door:

- Voetbal en beweegprogramma's
- Sport- en spelactiviteiten gericht op een actieve leefstijl
- Programma's rondom:
 - Kunst en cultuur
 - Onderwijs en carrière
 - Sociaal-maatschappelijke thema's
 - Recreatie en ontspanning
 - Gezondheid
-

Deze invulling is een antwoord op de behoefte onder leden, supporters en bezoekers aan een ontmoetingsplek. Toen begin deze eeuw veel buurthuizen sloten, nam Real de rol van ontmoetingsplek deels over. Besturen van Real Sranang organiseerden avonden over onderwerpen als glaucoom en diabetes en informatiemiddagen rond Internationale Vrouwendag, met deskundige sprekers en ruimte voor gesprek.

Zo blijft Real trouw aan haar missie en aan haar wortels in de gemeenschap.

Sportieve succes Real Sranang

Na toelating tot de competitie van de KNVB in het seizoen 1962/1963 moest Real Sranang, conform de reglementen, starten in de laagste klasse: de derde klasse zaterdag van de Amsterdamse Voetbalbond (AVB). Verzoeken, onder meer van andere verenigingen, om Real hoger in te delen vanwege het niveau van de spelers, werden afgewezen. Daardoor waren uitslagen van 15-0 en 20-0 in de beginjaren geen uitzondering.

Vanaf het eerste seizoen werden meerdere kampioenschappen behaald:

- **1962/1963:** kampioen in de derde klasse zaterdag AVB.
- Vervolgens overstap naar de zondagcompetitie, opnieuw startend in de derde klasse AVB: direct kampioen.
- **Daarna:** kampioenschappen in de tweede en eerste klasse AVB.

Na het kampioenschap in de eerste klasse promoveerde Real in 1965/1966 naar de vierde klasse van de zondagafdeling van de KNVB. Aanvankelijk deed de club het goed, maar door het opheffen van de tweede divisie (betaald voetbal) keerden veel profclubs terug naar het amateurvoetbal en moesten in de vierde klasse starten. Dit verhoogde de concurrentie aanzienlijk.

Ondanks een selectie die kon doorgaan als een Surinaams nationaal team en een trouwe aanhang, miste Real een eigen accommodatie en goede trainingsfaciliteiten. Dit, gecombineerd met verzaaiing onder leden en supporters, leidde tot een sportieve terugval. In het seizoen **1973/1974** degradeerde Real naar de derde klasse zondag AVB. Pas in **1978/1979** keerde de club terug naar de vierde klasse van de KNVB.

Een nieuw hoogtepunt werd bereikt in **1983/1984:** het eerste zondagelftal werd kampioen van de vierde klasse KNVB. Dit gebeurde in hetzelfde seizoen waarin het nieuwe clubhuis op sportpark De Melkweg in gebruik werd genomen. In een beslissingswedstrijd tegen buurvereniging TOB, voor een massaal publiek, werd het kampioenschap overtuigend binnengehaald en promoveerde Real naar de derde klasse KNVB.

05. ●●●

Hoewel Real aanvankelijk begon in het zaterdagvoetbal, is de club altijd vooral actief geweest op zondag. Begin jaren '80 besloten oud-eersteloftalspelers het veteranenvoetbal te introduceren. Zo ontstond de zaterdagafdeling, met senioren- en veteranenteams.

Na de opening van het clubhuis groeide het ledental flink. De club beschikte over een sterke zondagselectie, een opkomende zaterdagselectie én meerdere veteranenteams die in competitieverband speelden.

In het seizoen 1984/1985 behaalde Zaterdag 1 het kampioenschap in de tweede klasse AVB. Spits Guno Zorgvol werd topscorer van de KNVB-afdeling Amsterdam. De prijs werd uitgereikt door niemand minder dan Johan Crujff.

Pas in 2010/2011 werd weer een kampioenschap bij de zaterdagselectie behaald. Een nieuwe lichter spelers, onder wie huidig voorzitter Jerrel Linger, vormde een ambitieus team dat in vijf jaar drie kampioenschappen behaalde. Na promotie naar de derde klasse stapten de spelers over naar het veteranenvoetbal.

Ook de zondagselectie boekte successen in de bekercompetitie. Het absolute hoogtepunt was de bekerwinst in het seizoen 1994/1995. Vanaf begin jaren '90 was Real sterk vertegenwoordigd in het veteranenvoetbal. In 1993/1994 werd een dreamteam geformeerd met spelers als Errol Emanuelson, Delano Rigters, Ronald Amelo en Guno Zorgvol. Dit team promoveerde naar de hoofdklasse AVB en won meerdere kampioenschappen tussen 1993 en 1998.

Het laatste grote succes van het zondagelftal dateert uit 2018/2019, toen het team kampioen werd en promoveerde naar de derde klasse. Helaas moest het elftal een seizoen later uit de competitie worden gehaald vanwege wangedrag.

Het vrouwenvoetbal begon bij Real in het seizoen 2009/2010. Zowel een dames- als een meisjeselftal deed mee aan de competitie. Het damesteam bereikte zelfs de bekerfinale, maar viel na één seizoen uiteen. In 2019/2020 startte een nieuw damesteam in de derde klasse. In 2022/2023 promoveerde dit team via de nacompetitie naar de tweede klasse. De ambitie is om door te stoten naar de hoofdklasse.

05. ●●●

Het eerste zaterdagteam boekt de laatste jaren goede resultaten. In 2021/2022 promoveerde het team naar de derde klasse KNVB. Een jaar later volgde helaas degradatie naar de vierde klasse, vanwege een administratieve fout met een niet-speelgerechtigde speler. De ambitie is om binnen vijf jaar te promoveren naar de eerste klasse. De allereerste stap is gezet want in het seizoen 2024/2025 wordt het team van trainer Danzell Gravenberg kampioen en promoveert!

In het seizoen 2024/2025 telt Real 11 jeugdteams (6-15 jaar). De club wil jeugdspelers doorstromen naar het eerste elftal. Elk jaar worden er bovendien talenten gescout door profclubs zoals Ajax en Feyenoord.

Kortom: de sportieve toekomst van Real Sranang ziet er rooskleurig uit.

Buitenlandse trips

Tussen Real Sranang en het moederland Suriname bestaat sinds de oprichting een innige band. Veel Surinaamse spelers die bij aankomst in Nederland voor het nationale elftal (Natio) hadden gespeeld, meldden zich bij Real aan. Dit versterkte de verbondenheid tussen de club en Suriname.

1965 – Eerste trip naar Suriname De eerste buitenlandse reis vond plaats in juli 1965. Aan de selectie van Real werden enkele prominente gastspelers toegevoegd, waaronder Humphrey Mijngals, Michel Kruin en Erwin Sprendam. Deze spelers behoorden tot de eerste lichter Surinamers die doorbraken in het Nederlandse betaalde voetbal. Humphrey Mijngals was zelfs de eerste speler van Surinaamse afkomst die voor het Nederlands elftal uitkwam.

Voorafgaand aan het vertrek had het bestuur van Real een bijzondere ontmoeting met de toenmalige minister-president van Suriname, J.A. Pengel, die op werkbezoek was in Nederland. Hij sprak zijn waardering uit voor de prestaties van Real en wenste de club een succesvolle reis.

In Suriname werd de selectie hartelijk ontvangen. De sportieve resultaten vielen echter tegen. Een overwinning op een elftal uit Moengo werd gevolgd door forse nederlagen tegen grootmachten Robin Hood (5-1) en Transvaal (5-0).

1995 – Herdenkingsreis 20 jaar Republiek Suriname In november 1995, ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van de Republiek Suriname, vertrok een delegatie van Real Sranang opnieuw naar Suriname. Op uitnodiging van de Surinaamse Voetbalbond verbleef de delegatie twee weken op het Congressentrum van NAKS in Lelydorp.

De sportieve resultaten waren dit keer positief:

- 4-2 winst tegen een combinatie-elftal van de Lelydorp Sportbond
- 2-1 winst tegen Inter Moengotapoe, met Ronny Brunswijk op doel
- 1-1 gelijkspel tegen Parkaash, toen de nummer 2 in de hoofdklasse

De reis vond plaats kort na de binnenlandse oorlog in Suriname, een periode waarin buurthuizen, scholen en verenigingen nauwelijks sportmaterialen hadden. Real zamelde via clubs als FC Groningen en Ajax kleding en ballen in. Via George Gullit, vader van Ruud en oud-lid van Real, werden de spullen ter plaatse verdeeld over diverse organisaties.

1996 – Veteranentrip onder aanvoerder Kenneth Comvalius Een jaar later reisde het eerste veteranenteam af naar Suriname. Acties werden opgezet om de reis tijdens de feestdagen te realiseren. Onder de reizigers bevond zich ook wijlen Omar van Ommeren, die al 35 jaar niet in Suriname was geweest. De reis werd een groot succes, met veel wedstrijden en warme ontvangst op elke locatie. Een hoogtepunt was de uitnodiging door Desi Bouterse in zijn huis op Leonsberg, waar de groep een uitgebreid diner kreeg aangeboden.

1997 – Tiendaagse reis naar Turkije In de zomer van 1997 reisde een groep van vijftig personen naar Turkije, op uitnodiging van de burgemeester van Kaman. Via het werk van de toenmalige voorzitter bij het GVB was dit contact tot stand gekomen. De groep bestond uit spelers, leden en partners. Terwijl de spelers drie wedstrijden speelden, genoten de anderen van culturele uitstapjes naar onder andere Konya, Capadocië en Ankara.

2010 – 50-jarig jubileum in Suriname In 2010, ter ere van het 50-jarig bestaan van Real, vertrok een veteranenteam naar Suriname. De ontvangst was opnieuw warm. Hoogtepunten waren een goed bezochte receptie in de buitensociëteit Het Park, wedstrijden tegen lokale teams, en een lunch die werd aangeboden aan bewoners van het Ouderencentrum Asiana.

2025 – 65-jarig jubileumreis Ter gelegenheid van het 65-jarig jubileum op 1 juni 2025 vertrekt dit jaar opnieuw een delegatie van Real Sranang naar Suriname. Er staan wedstrijden gepland voor senioren, veteranen en dames.

Wij wensen alle deelnemers aan deze reis een prettig en sportief verblijf toe in Suriname.

Overzicht van voorzitters sinds de oprichting

- A.Bruma 1960 – 1962
 - O. Clemens 1962 – 1966
 - J.E. Karsters 1966 – 1967
 - L. Voorn 1967 – 1970
 - W. Zeggen 1970 – 1971
 - J. Wijdenbosch 1971 – 1981
 - E.R. Sluer 1981 – 1984
 - H. Sion 1984 - 1985
 - E.R. Sluer 1985 - 1988
 - R. IJssel 1988 - 1989
 - A.O. Wielkens 1989 - 1990
 - G. Benschop 1990 - 1991
 - J. Tjon-A-Ten 1991 - 2002
 - H.F. Abendanon 2002 - 2005
 - L. van Vliet 2005 – 2006 *
 - E.R. Lieveld 2006 – 2017
 - K. Comvalius 2017 – 2019
 - J. Linger 2020 -
- *De heer L. van Vliet is gedurende enkele maanden interim voorzitter geweest

Tijdlijn Real Sranang

● 1960s — De Oprichting en Eerste Triomfen

- 1 juni 1960 – Oprichting van Real Sranang
- 1962 – Toelating tot de KNVB; eerste deelname aan de competitie.
- 1962/1963 – Kampioen 3e klasse zaterdag AVB met monsterscores (15–0, 20–0).
- 1963/1964 – Kampioen 3e klasse zondag AVB.
- 1964/1965 – Kampioen 2e klasse AVB.
- 1965/1966 – Kampioen 1e klasse AVB.
- Juli 1965 – Eerste buitenlandse reis naar Suriname; ontmoeting met premier Pengel.

● 1970s — Eigen Velden en Eerste Terugslag

- Begin jaren '70 – Real krijgt velden op Sportpark De Melkweg; 'De Ark van Noah' ontstaat.
- 1973/1974 – Degradatie uit de 4e klasse KNVB naar de AVB.
- 1978/1979 – Terugkeer naar de 4e klasse KNVB.

● 1980s — Nieuwe Bloeiperiode

- 1983 – Ingebruikname van het zelfgebouwde clubhuis op De Melkweg.
- 1983/1984 – Kampioen 4e klasse KNVB; overwinning op TOB in beslissingswedstrijd.
- 1984/1985 – Zaterdag 1 kampioen 2e klasse AVB; Guno Zorgvol wordt KNVB-topscoorer (prijs uitgereikt door Johan Crujff).
- 1987 – Introductie veteranenvoetbal op zaterdag.

● 1990s — Veteranensucces en buitenlandse-reizen

- 1993/1994 – Start "Dreamteam" met o.a. Errol Emanuelson en Delano Rigters; promoveert naar hoofdklasse AVB.
- 1995 – Tweede reis naar Suriname t.g.v. 20 jaar Republiek; Real schenkt sportmaterialen aan lokale organisaties.
- 1996 – Veteranentrip naar Suriname met o.a. Omar van Ommeren; diner bij Desi Bouterse.
- 1997 – Tiendaagse reis naar Turkije op uitnodiging burgemeester Kaman.

Tijdlijn Real Sranang

● 2000s — Verhuizing en Verbreding

- 2001 – Verhuizing naar Sportpark Middenmeer i.s.m. gemeente en COA.
- 2007/2008 – Henk ten Cate spreekt in het clubhuis (eerder ook Louis van Gaal in 1992/1993).
- 2009/2010 – Introductie vrouwenvoetbal bij Real Sranang.

● 2010s — Nieuwe Kampioenen en Cultuuravonden

- 2010/2011 – Zaterdag 1 wordt kampioen in 5e klasse KNVB; team behaalt in vijf jaar tijd drie kampioenschappen.
- 2011/2012 – Cabaretiers Roué Verveer en Ryan Panday treden op in het clubhuis (uitverkocht).
- 2018/2019 – Zondag 1 wordt kampioen en promoveert naar 3e klasse KNVB.

● 2020s — Jeugd, Vrouwen en Ambities

- 2019/2020 – Nieuw damesteam ingeschreven in de competitie.
- 2022/2023 – Damesteam promoveert via nacompetitie naar 2e klasse.
- 2021/2022 – Zaterdag 1 promoveert naar 3e klasse KNVB.
- 2024/2025 – Zaterdag 1 op weg naar kampioenschap; 11 jeugdteams actief.
- 1 juni 2025 – 65-jarig jubileum; delegatie reist opnieuw naar Suriname.

Huidige bestuur

Jerrel Linger

Voorzitter

Lilian Panka

Vice-voorzitter

Stevie Grantsaan

Wedstrijdsecretaris

Clyde Velliam

Penningmeester

Randall Halden

Secretaris

Robert Hoever

Bestuursondersteuner

Jurgan Belfor

Technisch directeur

VAN HET VOETBALVELD .. TOT DE KANTINE

ECHTE WOORDEN VAN REALISTEN

Hoofdsponsor Heren

VINGER OG
Makelt het voor elkaar!

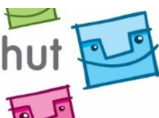
Hoofdsponsor Dames

Samen zullen we ons zelf zijn!

Hoofdsponsors Jeugd

De Blokkenhut
Meer dan opvang alleen

LINGER administratie

DE BOER GLOBAL

Voor vragen m.b.t. sponsoring kunt u terecht bij Mevr. L. Panka

Telefoon nummer:
06 -20724101

email:
info@realsranang.nl

1960

2025

SV REAL SRANANG

JUBILEUM UITGAVE

founded in 1960

